

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCVI. Pharisæi & Sadducæi signum è Cælo postulant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

semper abundabimus: cùm e contrario alij etiam multis, quæ habent, nunquam fatientur. Ut hoc rectè agnosceremus, ideo altera jam vice paucos panes & pisces Christus miraculosè multiplicavit. Iterum verò reliquiarum multitudine, earumque collectione, docemur, quomodo DEVS non tantùm ad sufficientiam, sed etiam ad abundantiam erga nos sit liberalis, & velit, ne Dona sua interire sinamus. Sumus ergo & nos simili modo liberales erga DEVM, & non tantùm ex obligatione Præcepti debita, sed etiam supererogatoria libenter præstemus: nullasque Gratiâs, & Auxilia perire patiamur. Nota, parvulos & mulieres hîc in numero non haberi; id enim solum merentur illi, qui sunt Masculæ & adultæ Virtutis, ut inter sequentes Christum numerentur: ideo etiam Etum est: *Extra parvulos & mulieres.*

MEDITATIO CCCVI.

*Pharisæi & Sadducæi signum è Cælo
postulant. Matth. 16. v. 1. Marc. 8. v. 11.*

PUNCTUM I. *Et dimissâ turbâ ascendit in naviculam, & venit in Fines Magedan. Matth. 15. v. ult. Marcus 8. v. 10. ait: Venit in partes Dalmanutha: quod vel est oppidum vicinum, vel est idem locus utroque nomine insignitus. Et accesserunt ad eum Pharisæi, & Sadducæi tentantes: & rogaverunt eum, ut Signum de Cælo ostenderet eis. Matth. 16. v. 1. Idem petierunt etiam alibi Matth. 12. v. 38. Existimabant enim, id Christum non posse, & ideo Miracula patrata posse contemni, tanquam ope dæmonis facta. An non aliorum egregie facta*

facta & dicta ipse quoque apud alios studeat extenuare, ac parvi pendere, vel in alios, tanquam in illorum Autores referre, veluti si hi, quibus suam laudem invidet, ab alijs descripsissent, vel accepissent, quæ ipsi ex suo ediderunt? Phariseos etiam imitantur, qui non contenti illis medijs Salutis & Perfectionis, quæ Deus ipsis providit, alia & alia petunt, alia loca, alia officia &c. qui tamen potius uti deberent iis, quæ habent: cum certum sit, quòd, si his non utantur, alijs æquè parùm sint usuri: sicut nec Judæi crediderunt, signis de Cælo ostensis, nempe visæ novæ Stellæ in Nativitate Christi, apertis Cælis & auditæ Cælesti voci in Baptismo Christi, obscurato Soli in Morte Christi.

PUNCT. II. *At ille respondens ait illis: Facto vespere dicitis: Serenum erit; rubicundum est enim Cælum. Ex manè: Hodie tempestas; rutilat enim triste Cælum. Faciem ergo Cæli dijudicare nō stis; Signa autem temporum (post quæ ex Vaticinijs Prophetarum Ego Messias venturus eram) non potestis scire? Simili reprehensione (quæ per interrogationem expressa fuit) dignus es, majorem industriam scientijs acquirendis, quàm Cælestium rerum cognitioni impendens; magisque curiosa, quàm utilia ad Salutem addiscens; magis callens sapientiam mundi, quàm Christi; magis intelligens modum augendi res temporales, quàm Virtutes.*

PUNCT. III. *Et ingemiscens Spiritu, ait: Quid generatio ista Signum querit? Amen dico vobis, si dabitur generationi isti Signum (nisi Signum Jonæ prophetæ, per Christi Resurrectionem implendum. Matth. 12. v. 39. &c. 16. v. 5.) Et dimittens eos, ascendit iterum navim, & abiit trans fretum. Marc. 8. v. 12. Sic per cordis*
 O 2 duri-

duritiem & obstinationem, DEVM, Auxilium Divinum, Inspirationes internas &c. à nobis repellimus: sic gemitu digna est cœcitas nostra, dum sæpe non agnoscimus bona, quæ negligimus, & mala, quæ nobis consciscimus: agnosceremus autem, si oblatis Auxilijs uteremur. Christus, cùm videret miraculo Signo de Cælo opus non esse, illo abstinuit, & neque ad ostentandam suam Potentiam, neque ad amolendam à se suspicionem alicujus impotentiae ac infirmitatis, vel commercij cum dæmone in præcedentibus suis Miraculis, neque ad horum vilipensionem cavendam quidquam fecit; ut & nos nihil ageremus, vel ad æstimationem nostræ augendam, vel ad contemptum effugiendum.

MEDITATIO CCCVII.

Discipulorum diffidentia, & sollicitudo inanis reprehensa.

Matth. 16. v. 5. Marc. 8. v. 14.

PUNCTUM I. *Et cùm venissent Discipuli ejus trans fretum, obliti sunt panes accipere: qui dixit illis: Intuemini & cavete à fermento Pharisaeorum, & Sadducaeorum. At illi cogitabant intra se, dicentes: quia panes non accepimus.* Matth. 16. v. 5. Nimius amor & cura sui, ne quid utquam desit, quàm est contrarius Confidentiae in DEVM? Unde de hac mox reprehensi, & ad Fiduciam ex memoria Divinae Providentiæ & Bonitatis excitati sunt Discipuli à Christo: *Sciens autem JESVS dixit illis: Quid cogitatis intra vos modicæ fidei: quia panes non habetis?*